

Прича о Таталији

Весна Алексић

„Могао бих да ставим бебу у ракету и пошаљем је на Јупитер. Или бих могао да је оставим у прашуми, или је најбоља идеја да је поклоним динасаурусима“. Ово је размишљао дечак који прича у књизи о Таталији. Он има пет година и не разуме како је лепо добити сестру. Није му се свидело што је његова мама трудна, па је размишљао како да се отараси бебе кад дође кући.

И пре него што се родила, овој беби су се сви радовали. И тата и мама, баба, деда, кумови и све мамине другарице. Само се дечак осећао тужно и изостављено, мислио је да су на њега сви заборавили. На крају је био и љут. Његов највећи проблем био је то што није желео да дели маму са сестром, а није му се допала ни идеја да би требао да дели и своје играчке са сестром. Док су његови родитељи куповали ствари за бебу, он уопште није желео да им помаже, већ је за њу увек бирао ствари које су му се мање свиђале и уопште припреме око бебе су му биле досадне.

Дечак је осећао да једина особа која га није заборавила је његова дадиља Цеца. Она га је и даље мазала, играла се са њим и читала му приче да заспи.

Мамин порођај је дошао изненада за дечака, пробудили су га у пола ноћи и сви му честитали што је добио сестру. Њему се то уопште није свидело, само је желео да је његова мама поред њега у кревету.

Када је беба дошла кући, изгледала му је ружна. Убрзо је добила жутицу и одвели су је у болницу. А дечак је мислио да је он за све крив. Смирио се тек када му је тата провукао руке кроз косу. Дечак је тада схватио да је и заволео своју сестру, и да једва чека да она и мама изађу из болнице.

Књига ми је лепа, забавна и смешна. Док сам читала, дечак ме мало подсетио на мене, јер и ја имам млађу сестру и брата. Најлепше ми је било када је дечак схватио да ипак воли своју сестру, и ја бих му рекла да ће се са њом најлепше играти. Ову књигу бих препоручила за читање зато што сам се ја пуно пута смејала док сам је читала и схватила сам да се мала деца некада љуте без разлога.

И да знате, прича о Таталији је заправо прича о беби Наталији.

Нађа Анђеловић, 2-3

ОШ „Веселин Маслеша“, Кумодрашка 72, Београд

Љиљана Петровић, професор разредне наставе